

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/168/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201353
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421201353.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému : T. P., B.. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX W., o zaplatenie 652,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 607,05 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 607,05 eur od 21.03.2020 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 76 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.07.2021 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 652,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.12.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 30.06.2018 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 607,05 eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve tak, že kúpna cena tovaru bola 639,-eur, žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 31,95 eur a na zvyšok kúpnej ceny vo výške 607,05 bola mu poskytnutá pôžička- viazaný spotrebiteľský úver. Pôžičku mal žalovaný podľa tvrdenia v žalobe splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 30,42 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 730,08 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky nezaplatil žiadnu sumu a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 26.10.2018 ho žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.12.2018 žalobca úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.12.2018- oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 652,92 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe, k zosplateniu došlo v súlade s článkom 10.2 zmluvných podmienok, po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Výzvou zo dňa 06.09.2021 súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu postupom podľa § 138 CSP vyzval na čiastočné späťvzatie žaloby čo do úrokov a poplatkov nakoľko zo skutočností tvrdných v žalobe a z priloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, preto úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žalobcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovaného, jeho schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a zároveň aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného.

4. Právny zástupca žalobcu k výzve súdu vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného a k spôsobu výpočtu RPMN sa vyjadril tak, že je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver a celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného uviedol, že žalovaný v žiadosti o úver uviedol rodinný stav- slobodný, počet nezaopatrených detí 0, priemerný mesačný vo výške 425,-eur, pričom tento bol potvrdený dopytom do Sociálnej poisťovne. Žalovaný podľa žalobcu tiež uviedol mesačné finančné výdavky vo výške 0,-eur, avšak jeho skutočné finančné výdavky boli vo výške 31,76 eur. Disponibilný príjem žalovaného v čase posudzovania žiadosti bol vo výške 193,76 eur, mesačná splátka úveru bola 30,42 eur, preto je toho názoru, že bonita žalovaného bola riadne posúdená. Žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s vyjadrením žalobcu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 27.10.2021 písomne nevyjadril.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.12.2021, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 10.12.2021 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

8. Žalovaný, ktorému žaloba bola riadne doručená nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu o uzavretí zmluvy a poskytnutí mu tam uvedenej sumy peňažných prostriedkov, toto preto súd v súlade s ust. § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.06.2018 predloženej žalobcom spolu so zmluvou o poskytovaní služieb zo dňa 18.09.2016 (čl.12 až 16 spisu) súd zistil, že žalobca zastúpený sprostredkovateľom NAY, a.s., Tuhovská 15, Bratislava, IČO: 35 739 487 a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 607,05 eur za účelom úhrady časti kúpnej ceny za žalovaným kupovaný tovar- nešpecifikovaný - Huawei Mate 10 Pro š. Kúpna cena tovaru bola 639,-eur, žalovaný z nej uhradil akontáciu vo výške 31,95 eur a na zaplatenie zvyšku kúpnej ceny vo výške 607,05 eur bol mu poskytnutý úver. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 24 mesačnými splátkami vo výške 30,42 eur splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.08.2018, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 730,08 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 123,03 eur. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 607,05 eur a celkových nákladov spotrebiteľa 123,03 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma, t.j. sume 730,08 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 20,68 % s tým, že ide o sadzbu fixnú, ako RPMN je tam uvedené 20,68 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené - z bežného účtu. Na spodnej časti formulára zmluvy je uvedené, že zmluva bola podpísaná dňa 30.06.2018 o 16:50 hod.

9. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že ten predkladal pri jej uzavretí ako doklady len občiansky preukaz a kartu poisťovne. Je tam uvedené, že je slobodný, že nemá

žiadne nezaopatrené dieťa a žiadne vyživované osoby, že býva u rodičov/u detí a že je zamestnaný. V časti obsahujúcej údaje o zamestnávateľovi je uvedené, že na dobu určitú, od 03/2018 do 08/2018 je zamestnaný u zamestnávateľa V. U..G..C.. s tým, že jeho čistý mesačný príjem za posledný mesiac bol 469,-eur, za predposledný mesiac bol 448,-eur a za predpredposledný mesiac že bol 358,-eur. Ako priemerný čistý mesačný príjem je tam uvedená suma 425,-eur. Potom sú tam políčka pre vyplnenie údajov o výške mesačných finančných výdavkov (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) kde je uvedené, že tie sú 0,-eur. Priestor, či kolónka pre uvedenie iných mesačných výdavkov žalovaného (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) tam uvedená nie je a tieto údaje tam nie sú.

10. Priamo z obsahu zmluvy nevyplýva, žeby od žalovaného bolo vyžadované dokladovanie jeho pomerov nejakými dokumentmi a dôkazmi, zmluva na žiadne takéto dokumenty neodkazuje ani ich nespomína. Časť formulára zmluvy výslovne obsahujúca kolónky pre vyznačenie predložených dokladov k príjmom a výdavkom uvádza ako predložený doklad len občiansky preukaz, inak je úplne prázdna. V zmluve sa uvádza len to (časť Vyhlásenie klienta) - že uzatvorením tejto zmluvy klient prehlasuje, že všetky vyššie uvedené údaje týkajúce sa klienta sú úplné a pravdivé a v prípade akýchkoľvek zmien ich okamžite nahlási banke. Klient berie na vedomie, že banka je oprávnená si overiť tieto údaje za účelom posúdenia schopnosti splácať úver a zistenia ďalších informácií, ktoré bude považovať v súvislosti so schválením tejto zmluvy za nevyhnutné.

11. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že je tam priestor pre zaznamenávanie dátumov a výšky úhrad splátok úveru žalovaným, pričom z neho vyplýva, že žalovaný na samotný úver nezaplatil okrem akontácie žiadnu splátku. V prehľade je zaznamenané zosplatnenie úveru dňa 19.12.2018. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške 71,52 eur, ktoré žalobca v žalobe si neuplatnil.

12. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 26.10.2018, ktorý podľa doručky na čl. 17 spisu žalovanému doručený bol dňa 05.11.2018 žalobca žalovanému oznámil, že na zmluve zo dňa 30.06.2018 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 91,26 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 05.12.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci august 2018, bude oprávnený úver zosplatniť. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (čl. 18 spisu) zo dňa 22.12.2018 žalobca žalovanému oznamoval, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma je 653,08 eur.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Predmetom zmluvy, ako je to v nej aj výslovne uvedené bolo dojednanie viazaného spotrebiteľského úveru, jednalo sa o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

14. Vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinné od 5.12.2018 zaoberal sa súd najskôr otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy možno tu vymáhať, teda či nie je premlčané, pričom zistil že premlčané nie je.

15. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dohodnuté bolo plnenie v mesačných splátkach po 30,42 eur splatných od 20.08.2018 vždy k 20 dňu v mesiaci, z ktorých žalovaný neuhradil ani prvú splátku, pričom žaloba bola podaná dňa 27.07.2021, je zrejmé, že prvou nezaplatenou splátkou, pre nesplnenie ktorej

sa najskôr mohol stať zročným celý dlh je splátka splatná dňa 20.08.2018, teda splátka za august 2018 uvedená aj samým žalobcom v predžalobnej upomienke ako splátka, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Preto žaloba bola dňa 27.07.2021 podaná pred uplynutím trojročnej premlčacej doby a právo žalobcu ani v časti premlčané nie je. Žalobe však nebolo možné vyhovieť v celom rozsahu, lebo podľa názoru súdu jednalo sa v danom prípade o bezúročný a bezpoplatkový úver.

19. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu ku dňu uzavretia zmluvy 30.06.2018 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 15 ods.1 uvedeného zákona zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

21. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

22. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

24. Podľa § 7 ods.4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

25. Podľa § 7 ods.16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

26. Podľa § 7 ods.17 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>>,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>> posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>>, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180101>>, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 7 ods.19 a 20 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601>>
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

28. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,17ab) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom17td) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> a na príjem spotrebiteľa.

29. Podľa § 7 ods. 28 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa na účely výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver zohľadňovať jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku17te) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> počas doby splácania úveru.

30. Podľa § 9 ods.2 písm. h) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.
- d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 11 ods.2 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 30.06.2018 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525>>.

33. Výsledky vykonaného dokazovania priviedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a to jednak s poukazom na § 11 ods.1 (pre nesprávne uvedený údaj o RPMN podľa § 9 ods.2 písm. h/ ZoSÚ) a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatnenej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zdefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

34. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade veriteľ poskytol žalovanému úver, pričom nepreukázal, žeby mal náležite, dostatočne a riadne zistenú a preverenú výšku jeho príjmov a výdavkov. K tomu treba uviesť, že hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods.2 ZoSÚ za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>> považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019, najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

35. Veriteľ bol v zmysle citovanej právnej úpravy povinný použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa.

36. Posúdenie výdavkov žalovaného tu podľa názoru súdu nezodpovedalo zákonu, neudialo sa s odbornou starostlivosťou, a to z nasledujúcich dôvodov. Žalobca ako dôkazy k posúdeniu bonity predložil výstup- odpovedný hárok zo Sociálnej poisťovne zo dňa 20.06.2018 a výpis z registra klientských informácií. Poukazoval tiež na žiadosť o poskytnutie úveru, kde žalovaný mal uviesť rodinný stav, príjem a výdavky, ktorú ale súdu nepredložil. Súdu z jeho činnosti (z vecí vedených tu pod

sp.zn.10Csp/182/2021 a 10Csp/165/2021) je známe, že žalovaný so žalobcom dňa 30.06.2018 o 16:46 hod, teda len 4 minúty pred touto zmluvou prostredníctvom toho istého sprostredkovateľa (NAY a.s.) uzavrel aj inú zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere na kúpu mobilného telefónu v zmysle ktorej mal od 20.08.2018 hradiť žalobcovi 24 mesačných splátok po 41,79 eur, pričom vo veci 10Csp/182/2021 žalobca tvrdil, že disponibilný príjem žalovaného v čase posudzovania žiadosti pri tejto zmluve bol 163,34 eur. Z veci 10Csp/165/2021 súd zistil, že dňa 12.06.2018 uzavrel žalovaný so žalobcom ešte jednu, skoršiu zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere na kúpu mobilného telefónu v zmysle ktorej mal od 20.07.2018 hradiť žalobcovi 20 mesačných splátok po 31,76 eur.

37. Pokiaľ teda ide o skúmanie výdavkov žalovaného, k tomu žalobca v podaní súdu doručenom dňa 06.10.2021 uviedol, že žalovaný v žiadosti o úver uviedol mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 0,-eur, ale jeho skutočné mesačné výdavky že boli vo výške 31,76 eur. K tomu treba uviesť, že priamo v zmluve, vyhotovenej bankou na jej hlavičkovom papieri s predtlačným textom je uvedené, že mesačné finančné výdavky žalovaného (napr. na splátky úverov, hypoték a lízingov) sú 0,-eur. Ak teda žalobca až teraz tvrdí, že už pri posudzovaní žiadosti žalovaného o úver zistil, že žalovaným uvedený údaj o nulovej výške jeho mesačných finančných výdavkov nezodpovedá skutočnosti a že tie v skutočnosti boli zistené vo výške 31,76 eur, o čom musel mať vedomosť minimálne od 12.06.2018 kedy so žalovaným sám uzavrel skoršiu úverovú zmluvu, potom je absolútne nepochopiteľné, že žalobca, resp. jeho zástupca do zmluvy uviedol výšku mesačných finančných výdavkov 0,-eur, navyše keď zo zmluvy uzavretej len 4 minúty skôr musel vedieť, že žalovaný bude mať ďalšie finančné výdavky vo výške 41,79 eur mesačne. Uvedené vyvoláva oprávnené a dôvodné pochybnosti vo vzťahu k posúdeniu povinnej zložky skúmania bonity- výdavkov žalovaného, lebo ak žalobca zistil, že žalovaným uvádzaný údaj v žiadosti o úver je nesprávny, logicky mal do zmluvy uviesť správny údaj. Bonita skúmať sa má pred uzavretím zmluvy na základe dôkazov vykonaných pred jej uzavretím zmluvy, nestačí až v súdnom konaní uviesť, že zistené bolo v skutočnosti niečo iné, ak to nevyplýva z dokumentácie z daného času. Rozpor a tak vysoký rozdiel pokiaľ ide o finančné výdavky žalovaného, keď v zmluve sa uvádza že sú v nulovej výške nepreukazuje postup s odbornou starostlivosťou. Ak žalovaný podľa žalobcu zamíchal mesačné finančné výdavky, pričom žalobca napriek tomu, že o nich musel vedieť do zmluvy uviedol nulovú výšku mesačných finančných výdavkov, nejde o zodpovedný postup s odbornou starostlivosťou. Postup s odbornou starostlivosťou vylučuje aj to, že sám žalobca v súvislosti so zmluvou uzavretou dňa 30.06.2018 o 16:46 hod, teda v súvislosti so skoršou zmluvou tvrdil (vo veci 10Csp/182/2021 kde sa konalo o nárokoch z tejto zmluvy) oveľa nižší disponibilný príjem žalovaného (163,34 eur) ako v súvislosti s tu posudzovanou zmluvou, ktorá bola uzavretá neskôr. Ak bol disponibilný príjem žalovaného v ten istý deň o 16:46 hod vo výške 163,34 eur, tak logicky nemohol byť pri uzavretí neskoršej zmluvy v ten istý deň vo výške až 193,76 eur. Ak sa má danou zákonnou úpravou zabrániť práve tomu, aby veritelia v snahe poskytnúť úver pri dopytoch kládli účelovo len také otázky, aby spotrebiteľ sitom preverenia prešiel a do zmluvy uvádzali nepravdivé, zisteným skutočnostiam vôbec nezodpovedajúce údaje z výsledku preverenia, potom treba preukázať skutočne objektívny, precízny a zodpovedný postup preverenia príjmu a výdavkov, čo sa tu z už uvedených dôvodov nestalo. Odborná starostlivosť jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podperne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

38. Vzhľadom na nepreukázanie daných skutočností súd uzavrel, že veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne príjmovú a výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno- ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je potrebné považovať za značne formalistické (podperne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

39. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2

zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu beztoho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

40. Súd dáva do pozornosti aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

41. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

42. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa a čo toto v sebe musí obnášať nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 alebo na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, ktoré žalobcovi musia byť známe, keďže sa týkajú práve jeho a obdobných úverových zmlúv a rovnako porušenia povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020. V ňom krajský súd okrem iného uviedol, cit. „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“

43. Súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn.3Co/153/2019 týkajúci sa rovnako porušenia povinnosti skúmať náležite bonitu spotrebiteľa. Podľa záverov krajského súdu (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku) „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej

spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

44. Súd v tu prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 vety druhej zákona č. 129/2010 Z.z. v kontexte s § 7 ods.1 citovaného zákona, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

45. Navyše medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru patrí v zmysle § 9 ods.2 písm. g) a h) ZoSÚ aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN (20,68 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve (pri dátume pôžičky a jej čerpania 30.06.2018, výške 607,05 eur, dátume prvej splátky 20.08.2018, výške splátky 30,42 eur, počte splátok 24, dni splátky 20. v mesiaci) tu v skutočnosti zodpovedá RPMN 18,82 %, pričom ako výška ročnej úrokovej sadzby je tam uvedená hodnota 20,68 %, teda vyššia ako RPMN, a tak je zrejmé, že nesprávne je uvedený buď údaj o RPMN alebo o ročnej úrokovej sadzbe nakoľko tá logicky nemôže byť vyššia ako RPMN. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Navyše, aj pokiaľ ide o zákonnú náležitosť výška, počet, frekvencia splátok a doba trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d) a i) ZoSÚ v spojení s § 11 ods.1 písm.b/ ZoSÚ), v zmluve je zrejмый rozpor spôsobujúci neurčitosť (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka) a neplatnosť dojednania tejto náležitosti, nakoľko v časti II zmluvy- predmet financovania úveru je uvedené, že prvá splátka splatná je 20.08.2018 a naproti tomu v splátkovom kalendári, ktorý je priamo v tej istej zmluve je uvedené, že prvá splátka splatná je už 20.07.2018, čo má vplyv aj na dobu trvania zmluvy, a teda zo zmluvy vôbec nie je zrejmé, kedy sa má platiť prvá splátka a kedy posledná.

46. Ako už bolo uvedené, absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. d), e) g) až i), l) a p) znamená, že je tu ďalší dôvod, pre ktorý sa žalovanému poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný mal veriteľovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 607,05 eur. Žalovaný v konaní nijako nespochybnil, že vyplatená bola mu suma 607,05 eur, toto nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu súd má za nesporné, a vzhľadom na to, že jednalo sa o viazaný úver na kúpu tovaru, niet pochyb že úver bol mu vyplatený. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ neuhradil žiadnu sumu. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku žalobcu na úhradu úverovej istiny vo výške 607,05 eur.

47. Vzhľadom na už uvedenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru preto súd z požadovanej sumy 652,92 eur žalobcovi priznal len čistú nevrátenú úverovú istinu vo výške 607,05 eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

48. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5
% ročne zo sumy 652,92 eur od 28.12.2018 do zaplatenia.

49. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a
včas nesplní, je v omeškaní.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má
veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný
platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje
vykonávací predpis.

51. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je
Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia
Občianskeho zákonníka.

52. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho
zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia
ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením
peňažného dlhu.

53. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného od ktorého požadoval
úrok z omeškania na deň 28.12.2018 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho
záväzkov úver dňa 19.12.2018 po predchádzajúcom upozornení predžalobnou upomienkou zosplatnil.

54. Zosplatnenie tvrdené žalobcom však súd nemal za platné a preto naň neprihliadol. Nedôsledné
skúmanie bonity dlžníka popísané vyššie tu totiž spôsobilo aj dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 vety
prvej zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to ten, že nie je možné
úver predčasne zosplatniť. Právny úkon žalobcu o zosplatnení je preto v rozpore s týmto ustanovením a
preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Súd len pre úplnosť dodáva, že žalobca
síce predložil súdu upozornenie- „predžalobnú upomienku“ zo dňa 26.10.2018 s doručenkou zo dňa
5.11.2018 na dôkaz upozornenia žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež
oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2018, no nepredložil žiaden dôkaz o
tom, že toto oznámenie žalovanému skutočne odoslal, resp. doručil do sféry dispozície. Žalobca teda
nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby skutočne doručil oznámenie žalovanému,
že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zosplatnenej sumy úveru a kedy sa tak malo
stať. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez preukázaného doručenia takéhoto oznámenia o vyhlásení
predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovaný nemohol o ňom vedieť a poznať
výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru ktorý sa od neho žiada, preto sa s jeho plnením
nemohol dostať ani do omeškania. Navyše samotné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru
ani nemožno akceptovať ako korektnú výzvu k plneniu pre nesprávne uvedenú výšku dlhu žalovaného,
keď je tam vyzývaný k úhrade sumy až 653,08 eur, teda so zarátaním úrokov, pokút, na ktoré nárok
vôbec nevznikol a v skutočnosti jeho dlh bol podstatne nižší. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že
pre účinné zosplatnenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3
mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15
dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky
musia byť splnené kumulatívne. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému doručil predložené oznámenie
o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2018, pričom účinky tohto úkonu nastávajú až
doručením (§ 45 ods. 1 OZ). Podporne viď napr. rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn.
7Csp/140/2020 alebo Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.13Csp/7/2020.

55. Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich
splatnosti, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru
vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo, čo súd vzhľadom na dispozičný
princíp nemohol prekročiť a preto úrok z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po dni skutočnej
splatnosti celého dlhu, t.j. po dni splatnosti poslednej splátky bezúročného úveru. Vzhľadom k tomu,
že úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal na tento úver zaplatiť veriteľovi
len sumu poskytnutej istiny vo výške 607,05 eur. Keďže nepochybne šlo o úver, ktorý sa mal splácať
v mesačných splátkach od 20.08.2018 a výška mesačnej splátky bola jednoznačne a zrozumiteľne v

zmluve dohodnutá v sume 30,42 eur, potom žalovaný úver (len vo výške reálne mu poskytnutej úverovej istiny) mal v skutočnosti splatiť v 20 splátkach (607,05 eur : 30,42 eur) a teda poslednú splátku by hradil (pri predpoklade prvej splátky splatnej dňa 20.08.2018) po 20 mesiacoch v mesiaci marec 2020, konkrétne 20.03.2020. Keďže sa tak nestalo, dňa 21.03.2020 žalovaný už bol preukázateľne v omeškaní so zaplatením nevráteného zostatku úverovej istiny, preto súd úrok z omeškania priznal až od tohto dňa. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odo dňa 21.03.2020 preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny vo výške 607,05 eur a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 607,05 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 607,05 eur od 21.03.2020 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol a z už uvedených dôvodov zamietol ju aj čo do požadovaného úroku z omeškania za dobu pred 21.03.2020.

56. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovanému bola žaloba riadne doručená ešte dňa 27.10.2021, ten napriek výslovnej výzve súdu na vyjadrenie sa k nej nijako na ňu nereagoval, nevyjadril sa ani k samotnému nároku, ani k jeho splatnosti. Preto nebol dôvod na určenie inej ako základnej zákonnej trojdňovej lehoty na plnenie dlhu, na úhradu ktorého žalovaný navyše po uzavretí zmluvy neuhradil ani len jediné splátku, teda za viac ako 3 roky po poskytnutí mu úveru nezaplatil nič. Uvedené žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní.

58. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiasočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

59. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

60. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiasočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 resp. 4Co/114/2017.

61. V danom prípade žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 750,05 eur (652,92 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 97,13

eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 652,92 eur od 28.12.2018).

62. Úspech žalobcu reprezentovaný prisúdenou sumou 607,05 eur s úrokom z omeškania kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 660,02 eur (607,05 eur ako prisúdená istina + 52,97 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 607,05 eur od 21.03.2020).

63. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 88 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 12 %.

64. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 12 % od úspechu žalobcu v rozsahu 88 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %.

65. Postupujúc podľa § 255 ods.2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods.1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 76 %.

66. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.